

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 19. november 2012
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: SUMAMKH
Sags nr.: 1203033
Dok nr.: 1088169

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 29. februar 2012 stil-
let følgende spørgsmål nr. 401 (Alm. del) til ministeren for sundhed og fore-
byggelse, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 401:

"Ministeren oplyste under besvarelsen af samrådsspørgsmål Y, at ministeren
ville tage kontakt til Justitsministeren med henblik på en drøftelse af spørgs-
målet om eventuel erstatning til forældre, hvis barn dør efter anerkendt læge-
fejl. Vil ministeren orientere udvalget om udfaldet af denne drøftelse?"

Svar:

Jeg kan oplyse udvalget om, at Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse har
afholdt møde med Justitsministeriet den 22. juni 2012.

Indledningsvis vil jeg gerne slå fast, at der ikke er noget så tragisk som at mi-
ste sit barn. Det er på alle måder uerstatteligt, og tabet kan ikke gøres op i
penge. For mange forældre føles det derfor urimeligt, når overordnede juridi-
ske principper er i konflikt med forældrenes behov for anerkendelse af det tab,
de har lidt.

Jeg kan godt forstå, at det kan være svært for forældre at forstå, at de ikke kan
få erstatning ud over begravelsesudgifter, når de mister deres barn som følge
af en lægefejl, når man kan få forsørgertabserstatning efter at have mistet en
ægtefælle eller samlever. Men omvendt er det også vigtigt at holde fast i, at de
to situationer er meget forskellige. Ægtefællen eller samleveren mister et væ-
sentligt økonomisk bidrag i sit fremtidige liv. Det er ikke tilfældet for forældre,
der mister et barn.

Patientskadeerstatningen udmåles efter reglerne i erstatningsansvarsloven -
altså præcist de samme regler, som gælder for langt de fleste former for er-
statning i samfundet, hvad enten skaden er forårsaget i sundhedsvæsenet el-
ler i en dagsinstitution, under sportsudøvelse eller i trafikken. Erstatningsan-
svarsloven hører under justitsministerens ressort. Erstatningsansvarsloven
bygger på det grundlæggende princip, at man som udgangspunkt kun får er-
statning for et dokumenteret økonomiske tab.

Afgørelsen af, hvilke erstatnings- og eller godtgørelsesposter, som kan erstat-
tes og med hvilke beløb afhænger således af de konkrete omstændigheder,
herunder hvilket økonomisk tab der er lidt.

Forældre til barnet får derfor ofte kun tilkendt erstatning til dækning af deres
begravelsesudgifter.

De eksempler fra pressen om forældre, der ikke har fået erstatning, som blev drøftet på samrådet den 28. februar har nu været drøftet mellem de to ministerier, herunder om det skulle være muligt at lave en særordning på patientskadeerstatningsområdet.

I forbindelse med afgørelse af spørgsmålet om erstatning for en patientskade skelnes der ikke mellem dødsfald, hvor det ikke er muligt at bebrejde en sundhedsperson eller dødsfald, som skyldes en fejl begået af en sundhedsperson.

En særordning for sundhedsområdet vil således gælde begge situationer. Som det også fremgik på samrådet, vil en særordning straks rejse spørgsmålet om, hvorfor forældre skal have lavere erstatning, fordi deres barn døde ved et trafikuheld eller på udflugt med børnehaven på grund af manglende opsyn og ikke i forbindelse med en operation på et sygehus.

Selvom det er en svær og ulykkelig problemstilling vurderer jeg på baggrund af drøftelserne mellem de to ministerier, at der ikke er grundlag for at lave en særordning på patienterstatningsområdet.

Det skal nævnes, at de berørte forældre har samme muligheder, som alle andre, der oplever et dødsfald blandt sine nærmeste pårørende, for at blive sygemeldt, såfremt de ikke kan passe deres arbejde, blive henvist til psykolog via egen læge med mulighed for tilskud fra kommunen og deltage i sorggrupper i kommunalt, regionalt og frivilligt regi.

Derudover vil jeg nu undersøge andre muligheder for at hjælpe de forældre videre, som mister deres børn i forbindelse med behandling i det danske sundhedsvæsen. Det kunne fx være i form af yderligere tilskud til psykologhjælp, øget fokus på dialogmøder mellem forældre og sundhedspersoner i disse sager el.lign.

Såfremt sundhedsudvalget skulle have spørgsmål til selve udmålingen af patientskadeerstatning bl.a. i forbindelse med, at børn afgår ved døden, planlægger jeg at invitere udvalget til et møde med Patientforsikringen primo 2013.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Anne Marie Karstoft Hertzum